

โครงการอบรมเยาวชนสตรีนอกโรงเรียน สู่สพระธรรม

นิรันดร วิทอนันต์

รองผู้อำนวยการ ฝ่ายส่งเสริมและเผยแพร่วิชาการ
สำนักบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทนำ

ในสภาพสังคมและเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันกันอย่างเสรีนั้นทำให้เกิดคน 2 กลุ่ม คือผู้มีโอกาสและผู้ด้อยโอกาสในสังคม ปกติแล้วผู้มีโอกาสเป็นกลุ่มที่ไม่น่าเป็นห่วง แต่ผู้ด้อยโอกาสเป็นเรื่องน่าเป็นห่วงที่สังคมควรให้การดูแลอย่างจริงจัง สังคมไทยปัจจุบันมีผู้ด้อยโอกาสในหลายด้าน เช่น ผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาเล่าเรียน ผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจ ตลอดจนผู้ด้อยโอกาสทางสังคมที่ขาดการยอมรับจากสังคมทั่วไป เป็นต้น ทั้งนี้กลุ่มเยาวชนสตรีนอกโรงเรียนคือประชากรในสังคมไทยอีกกลุ่มหนึ่งที่เป็นผู้ด้อยโอกาส ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมอย่างมาก

เมืองพัทยาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ที่มีชุมชนเยาวชนสตรีนอกโรงเรียนประกอบอาชีพบริการพิเศษอยู่เป็นจำนวนมาก บุคคลเหล่านี้คือส่วนหนึ่งของผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา ทางเศรษฐกิจและสังคม ที่ควรได้รับการดูแลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและเหมาะสมต่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบัน

ในการนี้มหาวิทยาลัยบูรพาโดยสำนักบริการวิชาการ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและจำเป็นต่อการให้ความช่วยเหลือแก่กลุ่มเยาวชนสตรีนอกโรงเรียนเหล่านี้ ซึ่งเป็นอีกหน้าที่และบทบาทหนึ่งที่สำคัญของมหาวิทยาลัย ประกอบกับเพื่อเป็นการร่วมเฉลิมฉลองงาน 40 ปี ของมหาวิทยาลัยบูรพา สำนักบริการวิชาการ จึงจัดโครงการ “อบรมเยาวชนสตรีนอกโรงเรียนสู่สพระธรรม” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้โอกาสแก่กลุ่มเยาวชนสตรี ในการเรียน

รู้ถึงคุณภาพชีวิตที่มีธรรมแห่งพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยปราศจากโรคร้ายโดยเฉพาะโรคเอดส์ ตลอดจนให้โอกาสในการเรียนรู้ถึงคุณภาพชีวิตในทางเศรษฐกิจและหาทางสู่การงานอาชีพอื่น ๆ ในบทความนี้จะได้นำเสนอถึงผลการดำเนินของโครงการ

โครงการนี้ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานหลายแห่งได้แก่ สมาคมสตรีชาวพุทธ สมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์แห่งประเทศไทย อำเภอบางละมุง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเขต 3 พัทยาและสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา โดยจัดการอบรมขึ้นที่ ศูนย์สังเคราะห์และฝึกอาชีพเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ อบางละมุง จ.ชลบุรี เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2538 มีผู้เข้าร่วมโครงการทั้งหมดจำนวน 201 คน แบ่งเป็น ผู้เข้ารับการอบรมจำนวน 191 คน และผู้สังเกตการณ์ 10 คน

ผลการดำเนินโครงการ

จากการประเมินโครงการ โดยการสังเกตของผู้ดำเนินโครงการพบว่า โครงการนี้ประสบความสำเร็จอย่างมากทั้งนี้พบว่า

1. ผู้เข้ารับการอบรมให้ความสนใจมาก เนื่องจากคณะวิทยากรเป็นพระสงฆ์

2. ผู้เข้ารับการอบรมให้ความร่วมมือในการร่วมกิจกรรมและตอบข้อซักถามในแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ในการอบรมครั้งนี้ได้สำรวจและเก็บข้อมูลด้านการฝึกอบรมวิชาชีพโดยการสอบถาม และ ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติและความเป็นอยู่ของผู้เข้ารับการอบรมโดยให้กรอกข้อมูลในจดหมายน้อยร้อยมาลัยรัก ซึ่งมีผลการสำรวจดังนี้

1. ข้อมูลความต้องการในการฝึกอบรมวิชาชีพจากแบบสอบถาม

ข้อมูลด้านการศึกษา ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับ ป. 6 (จำนวน 110 คน) รองลงมาได้แก่ชั้น ป. 4 (จำนวน 29 คน) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 17 คน และไม่จบการศึกษาภาคบังคับจำนวน 9 คน

ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (68 คน) รองลงมาได้แก่ ภาคกลาง (13 คน) ภาคเหนือ (7 คน) ภาคตะวันออก (5 คน) และภาคตะวันตก (3 คน) ตามลำดับ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านสถานภาพการสมรส พบว่าผู้ร่วมโครงการส่วนใหญ่ที่เป็นโสดและที่สมรสแล้วมีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยส่วนใหญ่มีบุตร 1-2 คน มีเพียงบางส่วนที่เป็นหม้าย

ทั้งนี้ ผู้รับการอบรมทุกคนมีผู้ที่ต้องการให้ การอุปการะจำนวน 1-2 คน มี 30 คน ต้องอุปการะ 3-4 คน มี 27 คน และต้องอุปการะตั้งแต่ 5 คน มี 11 คน

ส่วนข้อมูลด้านการประกอบอาชีพของบิดามารดา พบว่ามีอาชีพทำนา จำนวน 45 คน ทำนาและทำไร่ จำนวน 20 คน รับจ้าง จำนวน 14 คน ก้าวขายจำนวน 9 คน ทำไร่ 1 คน

สำหรับสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว

พบว่าพอกินพอใช้ จำนวน 78 คน และยากจนมี 23 คน

เมื่อสอบถามถึงที่ทำงานพบว่า ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่ทำงานประเภท อบบ อบ นวด จำนวน 61 คน ร้านอาหารมี 21 คน คาราโอเกะ จำนวน 7 คน บาร์เบียร์มี 6 คน และบาร์อโกโก้มี 6 คน

โดยผู้เข้ารับการอบรมมี รายการดังนี้ 1001-2000 บาท มี 6 คน 2001-4000 บาท มี 64 คน 4001-6000 บาท มี 25 คน มากกว่า 6000 บาท มี 6 คน

ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่พอใจกับการทำงาน (83 คน) ไม่พอใจกับงานที่ทำอยู่จำนวน 18 คน และมีผู้ตอบจำนวน 66 คนต้องที่จะเปลี่ยนงาน และอีก 35 คนไม่ต้องการเปลี่ยนงาน

เมื่อถามถึงความต้องการเกี่ยวกับการฝึกอาชีพพบว่า ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่ 95 ต้องการเปลี่ยนอาชีพมีเพียง 6 คนเท่านั้นที่ไม่สนใจที่จะเปลี่ยนงาน

ส่วนอาชีพที่ผู้เข้ารับการอบรมต้องการคือ ตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี มี 40 คน บริการโรงแรมมี 13 คน

2. ข้อมูลจากจดหมายน้อยร้อยมาลัยรัก

ผู้ร่วมโครงการส่วนใหญ่เขียนจดหมายติดต่อกับบิดามารดาและญาติพี่น้องนาน ๆ ครั้ง จำนวน 86 คน เขียนสม่ำเสมอจำนวน 60 คน และเขียนเพียงฉบับเดียวจำนวน 11 คน

ทั้งนี้ ส่วนใหญ่ จะส่งเงินให้ทางบ้านทุกเดือนจำนวน 98 คน ส่งบางครั้ง 53 คน ไม่เคยส่งเลย 6 คน

การทำงานที่พ่ตยทส่วนใหญ่จะสมัครใจมาเอง (จำนวน 135 คน) มีนายหน้าหางานให้ จำนวน 13 คน และมี 9 คนที่ถูกหลอกให้มาทำงานที่พ่ตยท

ทั้งนี้ผู้เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่มีความเป็นอยู่อย่างสุขบ้างทุกข์บ้างจำนวน 95 คน สุขสบายดีจำนวน 51 คน มีเพียง 4 คนเท่านั้นที่มีแต่ความทุกข์

เกี่ยวกับภาวะทางการเงิน พบว่าส่วนใหญ่จะมีเงินเหลือเก็บ จำนวน 84 คน พอกินพอใช้จำนวน 68 คน ไม่พอใช้เลยจำนวน 8 คน และที่เป็นหนี้จำนวน 2 คน

สำหรับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้เข้าร่วมโครงการพบว่าส่วนใหญ่อยู่ไปวัน ๆ จำนวน 75 คน อยู่อย่างสบายมากจำนวน 58 คน และที่อยู่อย่างลำบากมี 24 คน โดยผู้เข้าร่วมโครงการคิดว่าทำให้ตัวเองอยากอยู่อย่างนี้ต่ออีก 63 คน จำใจต้องอยู่ 62 คน และอยากไปอยู่ที่อื่น 32 คน

ในด้านสุขภาพอนามัยส่วนใหญ่จะมีสุขภาพดี 84 คน มีสุขภาพอนามัยปานกลาง 68 คน และสุขภาพไม่ดีจำนวน 5 คน ซึ่งการเจ็บป่วยนี้จะพบว่า ส่วนใหญ่นาน ๆ ป่วยมีถึง 118 คน โดยเข้ารับการรักษาโรคนาน ๆ ครั้ง มี 85 คน เข้ารับการรักษาโรคบ่อย ๆ มี 58 และไม่ได้รับการรักษาโรคเลยถึง 14 คน

เกี่ยวกับการโรคเอดส์ พบว่าส่วนใหญ่จะกลัวมากถึง 108 คน บางคนยังไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับโรคเอดส์เลยจำนวน 21 คน ไม่สนใจที่จะรู้เรื่องโรคเอดส์จำนวน 9 คน และอยากรู้มากมีจำนวน 19 คน โดยที่มีการป้องกันโรคเอดส์อย่างดีมี 112 คน ระวังตัวบ้าง 36 คน และปล่อยคามสบาย 9 คน

ในเรื่องการทำบุญนั้น พบว่าจะไปทำบุญที่วัดเสมอจำนวน 78 คน พยายามทำบุญบ้างจำนวน 77 คน และไม่อยากไปวัดเลยมี 2 คน โดยไปวัดเพื่อต้องการที่พึ่งพาทางใจจำนวน 94 คน และต้องการธรรมะรักษาใจมี 58 คน

สำหรับสาเหตุที่ต้องมาทำงานที่พืษพยาพบว่ามีสาเหตุต่าง ๆ ดังนี้คือ ต้องการมีงานทำ ความยากจน ฐานะทางบ้านและการเงินไม่ดี ต้องการให้ฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้น ต้องส่งลูกเรียน พ่อแม่ตัดขาด เต็มใจมาทำงานเอง

ทั้งนี้สิ่งที่ผู้เข้าร่วมโครงการต้องการบอกคือ รักและคิดถึง พ่อ-แม่่มาก ส่งลูกเรียนจบแล้วจะกลับไปอยู่บ้าน มีความสุขสบายดี ไม่มีที่ไหนจะสุขไปกว่าครอบครัวของเรา ฉันต้องการความรัก ความอบอุ่นจากพ่อและแม่แต่ไม่เคยได้รับ ให้ลูกพยายามตั้งใจเรียน ต้องอดทนเพื่อสิ่งที่ดีขึ้นในวันข้างหน้าถ้าได้รับประสบการณ์และมีเงินจะหางานที่ดีทำ

